

לימוד-

הלימוד היא בעצם מתודה שבה אנו לוקחים טקסט זה יכול להיות קטע מספר או כתבה או שיר או סיפור כל טקסט שאנו מתחברים אליו. קוראים אותו לבד או בקבוצה ולאחר מכן מקיימים שיח משותף (לימוד) על אותו הטקסט. הטקסט נועד לשרת את המעשה שלנו, לתת לו ערך מוסף ולהעשיר אותו. הלימוד מהווה רמת הבנה נוספת לחווית המעשה. לעיתים נפתח פעולה עם לימוד לאחר משחק הפתיחה ולעיתים נסיים את הפעולה עם לימוד.

איך יכול לראות את עצמך מן הצד - א.ד גורדון

"איך יכול לראות את עצמך מן הצד שופט רמים ומוציא משפט. אם לחסד ואם לשבט, הנך מרגיש כי בכל תנועה אשר אתה עושה בידך, במחשבתך, בנפשך, בכל גיל שאתה חי אתה מוציא את משפטך אם לתקומה ואם לכליה".

* מה היא אותה תנועה שאתה עושה בידך? מה הוא המעשה היומיומי שלך?

* האם בחלק מן המצבים אתה עומד מן הצד? איך אתה מרגיש עם כך?

* מתי אתה מרגיש יותר בעל ערך ומשמעות כאשר אתה עומד מן הצד או כאשר אתה לוקח חלק?

נדידת הציפורים - מתוך אתר מכון שיטים.

בעולם החי ניכר ביותר ראש השנה אצל הציפורים: כאן מתרחשות תמורות גדולות. בדרכם לאפריקה חולפים מעלינו עופות נודדים, ביחידות או בלהקות; בעוד שציפורים קטנות, כמו הסלעיות, באות אחת-אחת, עוברות החסידות בלהקות של מאות ואלפים. בימים אלה ניתנת לנו ההזדמנות לצפות בציפורים, הנראות בארץ ימים ספורים בלבד בשנה - בעונה זו ובעונת האביב.

גם לציפורים היציבות יש "ראש השנה". הן סיימו את כל דגירותיהן, לרבות השניה והשלישית, והשתחררו מגידול גוזלים ואפרוחים. גם הציפורים המקייצות השלימו את הדגירה והן יוצאות עתה עם גוזליהן המבוגרים דרומה, לאפריקה. ואשר לציפורים החורפות, הרי אלה תתחלנה לבוא אלינו מיד לאחר ראש השנה. בקיצור: חלק גדול מעולם-העופות שלנו מתחלף.

גם רבים מענפי החקלאות - מטעים וכותנה, ירקות ופלחה ועוד - מסכמים עכשיו את השנה החולפת ומכינים את השטחים לשנה הבאה.

רואים אנו איפוא שראש השנה חל במועד מתאים לכל אשר בארץ, כולל אותנו, בני-האדם. בשבילנו זוהי עת פרידה מחום הקיץ והתעוררות לקראת השנה החדשה.

* לאן היית רוצה לנדוד השנה? לאן היית רוצה להגיע?

* אם היית ציפור איזה ציפור היית? זו שנודדת ומגיעה למחוזות רחוקים וחדשים או זו שנשארת בבית ומקננת?

ראש השנה - תיקון סביבתי- עינט קרמר

ראש השנה, החג הפותח את חגי תשרי, הינו על פי המסורת יום סיום בריאת העולם ובריאת האדם. תפיסת העולם לפיה האדם נברא מתוך רצון אלוהי, מובילה בהכרח לשאלה "לשם מה", או מדוע נברא יצור בעל כח כה רב בעולם שבלעדיו היה מאוזן להפליא.

בתיאור האדם בספר בראשית, עונה לנו הכתוב על תפקיד האדם בבריאה בשני פסוקים:

הראשון- ברכת ה' לאדם: " וַיְבָרֶךְ אֹתָם, אֱלֹהִים, וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלאוּ אֶת-הָאָרֶץ, וּכְבֹשְׁהָ; וַיְרַדוּ בְדֶגַת הַיָּם, וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם, וּבְכָל-חַיָּה, הַרְמֵשֶׁת עַל-הָאָרֶץ.." (בר' א 28)

השני- תיאור תפקיד האדם "' וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים, אֶת-הָאָדָם; וַיִּנְחָהוּ בְּגֶן-עֵדֶן, לְעִבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ." (בר' ב 15).

ייעודו של האדם גלום במתח בין שני הפסוקים – בין רדייה לעבודה, בין כיבוש ושמירה. האיזון הנכון בין פיתוח העולם והעלאתו למדרגה גבוהה יותר ובין שמירתו ושימורו. רק מתוך הכרת נבראתו מסוגל האדם לגבור על שרירות לב עצמו, לשמור על חוקי הבריאה, להכיר תודה לכל הברואים, להודות בקיום ייעוד ותכלית ולהגיע לאיזון אקולוגי מלא.

ראש השנה, יום בריאת העולם, מזכיר לנו שלעולם הזה יש מלך – אנו איננו אדוני היקום. אנו זוכרים גם כי המלך הזה בחר לברוא אותנו כי הוא מאמין בנו – מאמין ביכולתנו לתקן ולא להרוס, לשמור על הרמוניה בעולם ולא להחריבו. **בראש השנה אנחנו נזכרים בבריאת העולם, במלכות ה', ומקבלים עלינו מחדש את התפקיד של "לעבדה ולשמרה" – שימוש בכוחנו כבני אדם לשמירה על איזון בין כל חלקי הטבע ובינינו ובין עצמנו.**

- איך הטקסט של עינט קשור למה שאנחנו עושים במסלול החוות ובתנועה?
- מה היית רוצה לשפר באופן אישי על מנת להגיע ליותר איזון? ואיך?

השינויים בעונת הסתיו \עזריה אלון

בסיפורים מארצות הקור מתחילים תמיד החיים בטבע באביב. בקיץ הכל רענן ופורח, בסתיו מבשיל הפרי והעולם שוקע בעצב ובסגריה, ובחורף הכל דומם או מת - עד שיבוא הזמן להתעורר שוב באביב.

בארץ ישראל הסדר הוא אחר לגמרי. האביב שלנו קצר מאד, ובו מגיעה הפריחה לשיאה; רוב הצמחים מפסיקים את פעילותם לקראת הקיץ, פרט להבשלת פרי, ודווקא בסוף אלול ובראשית תשרי מתחוללת תמורה בכל הנוף שלנו.

כמעט בבת אחת מרגישים, כי אכן היום התקצר. סביב ראש השנה מתרחש שוויון היום והלילה. הלילות נעשים לא רק יותר ארוכים אלא גם יותר קרירים. לפנות ערב אנחנו רואים עננים שטים ושקיעות צבעוניות - השקיעות היפות ביותר בשנה.

עם ירידת החום הגדול מתעורר בעצים, בשיחים ובצמחים אחרים הלבול הסתווי, וכאן המקום לגלות את ה"סוד": מלבד עונת הלבול האביבית, המוכרת לכולנו, יש גם לבלוב בתקופת תשרי, ואצל הצמחים אחרים הוא לא פחות חשוב: הקיץ גורם לעצים להפסיק את צמיחתם, ולולא הלבול הסתווי היתה זו הפסקה ארוכה כל כך, עד שהעץ לא היה יכול לעמוד בה. באזורים ערביים ומדבריים אין לבלוב בתקופת תשרי - ולכן כה מועטים העצים ומיני העצים באזורים אלה.

צמחי בצל ופקעת אף הם מרגישים בשינוי: אחדים (חצב וחבצלת) פורחים, אף כי בחוץ עדיין שורר יובש. אחרים מתחילים בהכנות בעומקי הקרקע, מפתחים את הניצנים שבתוך הבצל, מוציאים שורשים ראשונים ומתכוננים לפריצה אחר הגשם.

שאלה ללימוד - מה הוא הליבלוב הסתווי שלכם ואיך הוא בא לידי ביטוי בשטח?

